

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5100/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 94/19 од 11.09.2019. године, у седници већа одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 94/19 од 11.09.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 94/19 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 147/19 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му по истом основу исплати преко досуђеног износа износ од још 2.600 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 94/19 од 11.09.2019. године ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца па је преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици Прр 147/19 од 21.05.2019. године у ставу првом и трећем изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до исплате, док је у преосталом делу за износ од 2.100 евра са траженом каматом тужбени захтев одбијен као неоснован, док је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде потврђена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 4.320,00 динара, док је за разлику у износу од 10.080,00 динара захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Против одлуке о трошковима другостепеног поступка садржане у ставу другом изреке пресуде другостепеног суда тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр, 72/11 ... 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови из цитиране одредбе члана 404. став 1. ЗПП, да би посебна ревизија тужиоца била дозвољена јер нема потребе за уједначавањем судске праксе имајући у виду разлоге из којих је другостепени суд одлучио као у ставу другом изреке пресуде. Осим тога, тужилац уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин.

Из наведеног разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да је ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана закона не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке којом је одлучено о трошковима другостепеног поступка што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић